

A volt ellenfél dicsérete

– Husszein király gyászbeszéde Rabin temetésén –

A gyilkos merénylet áldozatává lett Jichak Rabin izraeli miniszterelnök temetésén elsőként Husszein jordán király ment fel az izraeli zászlóval borított szónoki emelvényre, hogy elmondja gondolatait. Angolul beszélt.

„Sohasem gondoltam volna, hogy eljőhet egy olyan pillanat, mint ez, amikor a fivér, a kolléga és a barát elvesztését fogom gyászolni, egy férfiét, egy katonáét, akit a front túloldalán ismertünk meg, akit tiszteltünk, amiként ő is tisztelt minket, a férfit, akit én megismertem, mert beláttam, miként ő is tette, hogy át kell kelniünk a fronton, párbeszédet kell kezdeményeznünk és arra kell törekednünk, hogy hagyományt teremtsünk – a mi számunkra is –, ami méltó őhozzá.

S ő ennek jegyében cselekedett. Így váltunk társakká, barátokká. Én nem vagyok hozzászokva, hogy álljak, kivéve, amikor közvetlenül melletted álltam, s a békéről beszéltünk, álmokról és reményekről beszéltünk, jövődő nemzedékekről, amelyeknek békében kell élniök, örvendezniök kell az emberi méltóságon, össze kell találkozniök, együtt kell dolgozniök, hogy jobb jövőt építsenek – ez a mi jogunk.

Sohasem fordult volna meg a gondolataim között, hogy meghívásod alapján, a kneszet (az izraeli parlament. – A szerk.) elnökének meghívása alapján, Izrael elnökének meghívása alapján ilyen alkalom lesz az, amikor először látogatok majd el Jeruzsálembe.

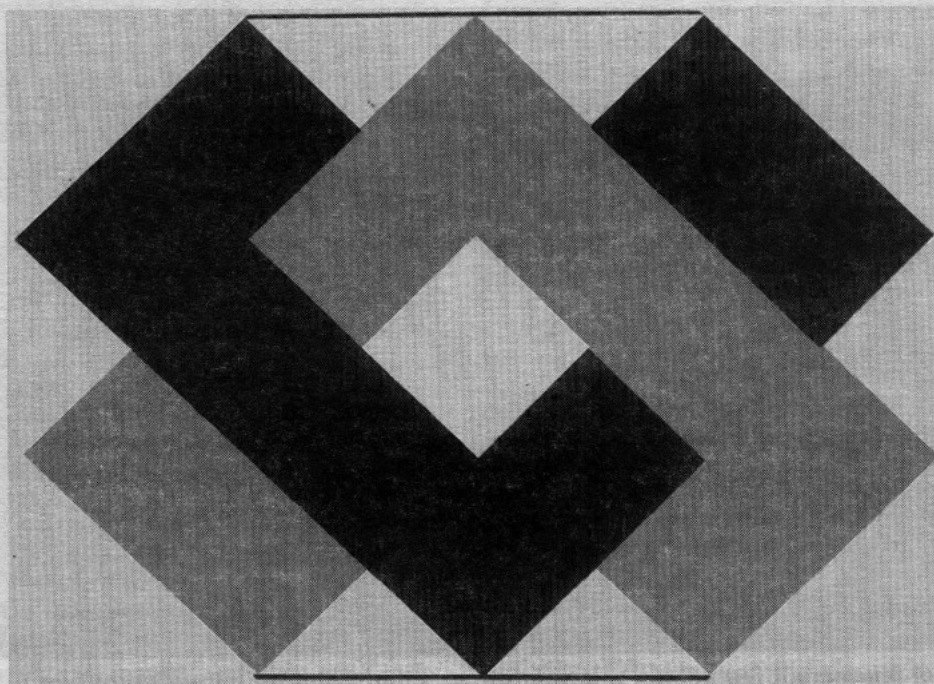
Te katonaként éltél. Te katonaként haltál meg a békéért, és azt hiszem, eljött az ideje, hogy nyíltan előjyjünk valamennyien és a békéről beszéljünk. Nem itt, ma – hanem minden eljövendő időkben. Mi a béke táborához tartozunk. Mi hiszünk a békében.

Mi hisszük, hogy a mi egyetlen Istenünk azt kívánja, hogy békében éljünk – és békét akar közöttünk. Hiszen erről szólnak az Ő tanításai a három nagy, egyistenhívő vallás követőihez, Ábrahám gyermekeihez. Engedjük kiöblösödni hangunkat és kiáltsuk világgá elkötelezettségünket a béke iránt minden időkben, melyek eljövendőök, és mondjuk ezt el azoknak, akik sötétségben élnek, akik a fény ellenségei, és ellenségei az igaz hitnek, és ellenségei a mi egyetlen Istenünk tanításainak. Ez a mi álláspontunk. Ez a mi harcálláspontunk.

Meglehet, hogy Isten megáld Téged annak valóra váltásával, amit Neked kellett útjára indítanod, és mi dicsérjük a Te akaratodat. Másfelől nekünk sincs okunk a szégyenkezésre, nem félünk semmitől, hiszen pusztán arra vagyunk felszólítva, hogy következetesen folytassuk azt a hagyományt, amelyért az én barátom hősi halált halt – amiként hősi halált halt a nagyapám is ugyanebben a városban, amikor mellette voltam, de még kisiú voltam. Bátor ember volt, látomásos ember volt, és olyan erényekkel volt felruházva, a legnagyobbakkal, amilyenekkel férfi csak felruházva lehet. Alázat volt benne. Bátorság volt benne: Látomás élt benne, és elkötelezettség a béke iránt.

Megígérem Önök előtt, népem előtt Jordániában és a világ előtt, hogy a magam részéről folytatni fogom, a lehető legtöbbet meg fogom tenni, hogy biztosítsam, hogy mi hasonló hagyományt hagyjunk örökül.”

A londoni **INDEPENDENT**
1995. november 7-i számából

Fajó János szitanyomata: „Négyzetek”